

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIII. évfolyam, 52 szám

2024. szeptember 09

Tizenhárom

Eljött az ideje, ismét megemlékezünk magunkról, mert valakinek azt is kell. Az emlékezés úgy a legegyszerűbb, ha áttekintjük, hogy a tizenhárom év alatt hogyan tettük. Mármint az emlékezést. Mit is mondhatnánk, hol érdekesen, hol még érdekesebben, és többnyire dicséretben részesítettük magunkat, sőt, „két pohár pezsgő között megalapítottuk a Start-díjat. Hogy miért pont a startosok ihletették meg szerkesztőségünket, még magunk sem tudjuk – közben elfogyott a pezsgő – de ígértük, a díjátadó ünnepségre megszavazzuk.” Úgy mégiscsak vidámabb a szerkesztőség – idegenesen redakció – így hát ama első megemlékezésünk címe is így hangzott 2012. január másodikán: Redakciónk bája (ZV. I. 32.). Mert, hogy bájosak voltunk, amint szerzőink fényképei is mutatták, akkor még igen diszkrét külsővel, és pár kedves szóval.

Kátai József: Díjunk névadó csapatának vezetője, alszerkesztő – leginkább válltáskával szeret közlekedni. Azon hordozza kemény szerszámát, melyet a legváratlanabb helyeken tesz ki, csakúgy, mint cikkeiben a vesszőket. Szerkesztésével, ami nem más, mint a szakaszkulcs, komoly tekintély vívott ki magának, mert közöttünk ő az egyetlen, aki sallerokat és kokikat képes bárhol osztani.

Juhász Tiborné: Felelős szerkesztő – kedvenc felelete, hogy nem. Sajtótörténeti érdekesség, hogy ő az, aki a legtöbb cikket tiltotta volna le a magyar újságírás történetében, ha előbb kapja meg posztját. De ez nem veszi el a lelkesedését, hiszen tudja, a remény hal meg utoljára. Vesszők tekintetében igen válogatós, többnyire méla undorral töröl, ha szeme elé kerül valamelyik.

Zubály Bertalan: Kedvenc vendégszerzőnk, külszerkesztő – szereti a redakciót hozott anyagból tornáztatni. Szerkesztésével, mely az alszerkesztő úréval ellentétben inkább hosszú, mint kemény, sutba dobva, egy rücskös vándorbottal járja az országot, tehát a vesszők már rég nem érdeklik. Könnyű felismerni, mert ő az, aki alig negyven perces vitaindító expozékkal ejti bámulatba a különféle rendezvények közönségét. Így is csak második a műfajban, de ő is hallott már a reményről.

Pokolné Tünde: Kedvencei a szösszenetek, rövidesen szerkesztő – röviden ír, hogy ne sok idejét vegyük el. Leginkább vörös sapkában látni, amit meg is értünk, mert így elég feltűnő jelenség, amikor lekési a vonatokat. Hiteles tanúk szerint rendszeresen előfordul, hogy tizenkét óra alatt egyet sem ér el, viszont mindegyiket jól megnézi – hátulról. Vesszőügyben nem ismerjük az álláspontját, de azért előfordulnak írásaiban.

Dolhai József: Szerkesztget ő – a slapajok, másképpen újdondászok réme. Kedvenc szórakozása, hogy minden írásba belekontárkodik, és a legnagyobb gyönyörűség számára, ha legalább felét kihúzhatja. Na, jó, majdnem a legnagyobb. De amit nem húzott ki, azt igyekszik úgy átírni, hogy a szerzője sem ismerjen rá. Vesszőileg roppant önző, egyébként általában elviselhető fazon. Nyugalmából csak úgy lehet kikökkenteni, ha valaki belekontárkodik írásaiba.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

No, de ha már megünnepeltük a féléves születésnapunkat, akkor az éves idején sem voltunk restebbek, ami 2012. május huszonharmadikán történt (ZV. I. 52.). Bevezetésképp leírtuk, hogy 2011. május huszonegyedikén „született az ötlet egy kellemes forgalmász bulin, hogy kéne egy lap. Magyar honban ritkaságképp tíz napon belül megvalósult a terv.” Kaptunk magunktól egy finom tortát, és természetesen ismét megjelentettük szerzőinket, már kevésbé diszkrét, valódi fényképükkel, csupán az izgalom kedvéért.

Mi tagadás, sokat fejlődünk az első két évfolyam során, sőt, gazdagodtunk is létszámban, tapasztalatban. Legyünk szövetségeseink! címmel kezdtük ismét ünnepelni magunkat 2013. május huszonegyedikén (ZV. II. 52.), majd elmélyedtünk a számmisztika rejtelmében: „Volt egyszer egy igazi májusi délután. Vidám és jókedvű, jó gondolatokkal és nagyra törő tervekkel. És ha már a huszonegy szerencsés szám, a siker reményével. Az e napon született emberek, házasságok a „számmisztika” tudorai szerint sikerre vannak ítélve. A huszonegyedikén vasútra körözzök karrierje megállíthatatlan, igazzá válik a holtodiglan-holtomiglan, és az e napon fogant gondolatok is megvalósulnak. A zsongó tavasz legszebb hónapjának nyerő napja mosolygásra ítél mindenkit, és biztos győzelmet ígér mindenben. Igaz, utóbbi hosszú harc eredményeképp, de ki gondol ezzel a fogantatás pillanatában, vagy épp az anyakönyvvezető előtt.”

Több okból is szerencsés a huszonegy, ám legyen elég annyi, hogy e szerencsés számú napon fogant ama bizonyos gondolat: „Kéne egy lap!” És pontosan kilenc nap múltán már látható is olvasóink. „Sarus hírek” szerint volt, aki el is olvasta.

Majd elérkezett a harmadik évfolyamunk vége is, az elmaradhatatlan ünneplésünkkel (ZV. III. 52.). A Három, kettő, egy... című írásunkban megálapítottuk, „felejtünk lassan, sőt lábra álltunk, és kezdtünk egy újsághoz hasonlítani. Hogy mennyire, arról csak sejtéseim vannak, de remélem ízlett a torta mindenkinek. Akinek pedig nem, még övé lehet egy szép hímes tojás. Nem baj, ha valaki nem szereti, mert papírból készült, de van olyan szép, mint a torta.” Mindezt 2013. június másodikán vetettük papírra, vagy legalábbis gépbe, és a képek mutatják – az izgi kedvéért csak a következő oldalon – hogy tényleg fejlődünk. Ki itt, ki ott, ki ebben, ki abban, ki így, ki úgy.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A negyedik és ötödik évfolyamunk ünneplés nélkül telt, legalábbis a nagy nyilvánosság előtt. Ha ott nem, akkor másutt miért tettük volna?

De végül eljött a hatodik évfolyam, és máris az első számunkban adtunk az érzésnek Éveink képei címmel 2016. június hatodikán: „Igyekeztünk még tovább fejlődni, sőt, viccgyárat is létrehoztunk, sőt, már egyenruhánk is van. És ha nem egyen cikkekkkel piszkáljuk hétfőnként az olvasóinkat, a jutalom legyen a mi karácsonyfánk. Sok minden történt, sok cikk íródott és még több képpel próbáltuk hol bemutatni, hol illusztrálni azt, ami körülöttünk történik, illetve azt, hogy mit gondolunk mindezekről. ...a húsvétről sem szoktunk megfigyelni, hát még a hölgyek napjáról. Arról meg végképp nem, hogy mi kell nekünk, és a még tőlünk is fiatalabbaknak.

De volt a hatodik évfolyam utolsó, ötvenkettedik számában is jól eső dicséret, Pokolné Tünde imígyen írt az Egybe folynak az évek, miközben repülnek! című szösszenetében: „A magánéletben is sok változás történt! A fiatal fiúk férfivá értek és családot alapítottak, nem vagyok biztos a számokban, de szerintem tíz gyerek született az évek alatt! Talán csak a ZV változatlan.” Ez bizony kétségtelen, bár a gyerekek számának nem néztünk utána.

Márta Pista viszont ugyanazon számban utánajárt a hetes rejtelseinek a Hetedik év címmel: „Hat év hosszú idő. A hetedik év pedig bűvös év. Hetedik éves gyerek már készül az iskolai életre, a házasságról is azt mondják, hogy hét nyár, hét tél megválasztja. A sárkánynak is hét feje van, és főbűnből is hét van. Reméljük, hogy a mi születésnaposunk nem babonás, és simán veszi a hetedik év kihívásait, aztán a többit is.” – kívánj még, Pista, kívánj sok hasonlót!

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ám ezzel még nem értek véget a dicsérő szók – csak azért emlegetjük, mert dicsekedni jó – szakszervezetünk ügyvezetése folytatta 2018. május huszonkettedikén. Egy nappal fogantatásunk évfordulója után a Záhonyi Vasutas: látni és látszani címmel a hetedik évfolyamunk negyvenhetedik számában. Az alcím talán még sokatmondóbb volt: Tisztelet a lapnak, tisztelet az olvasóknak.

„A Záhonyi Vasutas rendszeres megjelenítésével megnyílt egy virtuális ablak, amelyen keresztül pontosan látszik, mi a gondjuk, merre tartanak, miért küzdenek, mit terveznek a záhonyiak, s a lap írásain keresztül a helyiek is jól követhetik a vasútnál, sőt akár szélesebb körben, az ország teljes színterén zajló eseményeket is.

Látni és láttatni. Ez a szándék tökéletesen megvalósul ebben a lapban. Hét év távlatából bátran mondhatjuk, megvalósult a terv: nemcsak tájékoztatni, de pontos és fontos, érdekes, színes olvasmányokkal szórakoztatni is az olvasókat. Nemcsak a vasutasokat, hanem a helyiek minél szélesebb körét.” – írták szakszervezetünk vezetői.

Évtizedünk vége felé a felelős szerkesztő-asszony is leírta gondolatai rólunk. Röviden, tömören, mint az írás címe – XI. 52. – és 2018. 05. 22.-én kiderült, hogy „Ez az elmúlt tizenkét év volt, akit megpróbált megtanítani írni, és persze, aki író volt, az is sokat fejlődhetett. Mindenesetre a lehetőség mindenki számára adott volt, aki érzett magában némi kiírni valót.” Továbbá, hogy fontos a kritika, „...ennek hiányát megszenvedtük párszor. Vagyis a kritika is jobb az érdektelenségnél. De én bízom benne, hogy az érdektelenség a Záhonyi Vasutas tekintetében nem helytálló kifejezés, egyszerűen természetessé vált, hogyha hétfő, akkor Záhonyi Vasutas. Azonban az fontos lenne, hogy valóban olyan írásokat tegyünk közzé – akár a kritikusok tollából is – ami érdekli a záhonyi vasutast. S, ha valaki ennyi év után arra vetemedne, hogy előveszi az írói vénáját és betűkké formálja gondolatait, az bátran tegye meg. Azért, hogy a következő tíz-tizenkét év hétfői se maradjanak Záhonyi Vasutas nélkül.”

A főszerkesztő még hallgat, talán várja a következő tíz-tizenkét évet. Az viszont biztosnak látszik, nem csupán a huszonegy a szerencsés szám, de a tizenhárom is. Már amennyiben az olvasóink szeme elé kerül ez a lapszámunk is. Nem baj, ha nem olvasta el, arról úgysem tudunk.

De köszönet mindenért, és mindenkinek!

(A szerkesztőség)

Vasutasnap – egy mindeddig biztos pont a vasutasok életében.

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 06. szám

2014. július 14.

Vasutasok a skanzenben

A hatvanegyedik vasutas ünnep két év után ismét a sóstói Múzeumfaluban érte a lazítani kívánó vasutasokat, zajosan, izgalmasan és hatvanegyedikhez hasonlóan sok-sok titkot rejtve magában. Elsőként nyomban azt, hogy elázunk-e, és persze miként, mert a „pesti ember” ígért szombatra fűtől fáig mindent. A következő titok pedig az volt, vajon a felhős reggel és délelőtt nem riasztja-e távolabbra a vasutasokat, mint a legközelebbi sátor. Mindkettőt megúsztuk, akik még távolabb maradtak, ünnep lévén igazoltuk a mulasztását. Akik meg elmentünk, további titkok után kutakodtunk.

Például, hogy mi fő a kondérokban, mi van a következő házikó mögött, no meg mit mondanak majd a „nagyok” a színpadon, ahol már reggeltől szólt a zene, táncoltak csinos lányok és asszonyok. Mi tagadás, nagy titkokra nem derült fény, ami nem baj, hiszen nem jósdába mentünk. Viszont hallhattunk köszöntőket és jó kívánságokat, elsőként Dr. Kovács Ferencről, Nyíregyháza polgármesteréről, aki városnézésre is invitálta a közönséget, majd kiemelte, a vasútnak nagy szerepe van a város életében, de történelmében is, hiszen a vasút megépülésének köszönhető, hogy Nagykállót követően megyeszékhellyé válhatott.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HORGÁSZVERSENY

A VASUTASOK SZAKSZERVEZETE ZÁHONYI TERÜLETI KÉPVISELETE TERÜLETI
HORGÁSZVERSENYT RENDEZ 2024. SZEPTEMBER 28-ÁN (SZOMBAT)

HELYSÍN: GYÜREI HOLT-TISZA, VIDISZEG

A VERSENYRE 3 FŐS CSAPATOK NEVEZHETNEK, LEGKÉSŐBB SZEPTEMBER 23-ÁN, 12:00-IG.

PROGRAM:

6.00 ÓRAKOR	GYÜLEKEZŐ A HORGÁSZTÓ PARKOLÓJÁBAN
6.00 – 6.30	HORGÁSZHELYEK ELFOGLALÁSA
6.30 – 7.00	ETETÉS
7.00 – 12.00	VERSENY
12.00 – 12.30	MÉRLEGELÉS
13.00 ÓRÁTÓL	<u>EREDMÉNYHÍRDETÉS</u>

TOVÁBBI, BŐVEBB INFORMÁCIÓ:

NAGY ATTILA TK VEZ. H.

TEL: 06-30-2786423

A rendezvényen fényképfelvételek készülnek, melyek a Záhonyi Vasutasban/Magyar Vasutasban/a VSZ honlapján és a facebookon lesznek megtekinthetők.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

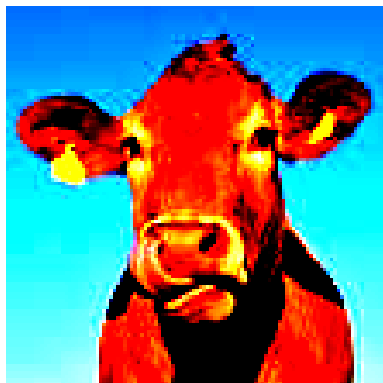
KÉRDÉSES

- Lujzika! Megengedi nekem, hogy a maga mamájából anyóst csináljak?
- Miért ne? Csak kerítsen nekem egy megfelelő férjet!

KÉRDÉS

A színházban a jegyszedő egy férfit lát a földszinti széksorok közt fetrengeni. Odalép hozzá, és a jegyét kéri.

- De uram, ez a jegy az erkélyre szól! – szól felháborodva.
- Mit gondolsz, honnan estem ide...?

KÉRDÉSEK

- Mondja kisasszony, nem szeretne néha férfi lenni?
- Nem. És maga?